

ПРОБЛЕМИ ТА ВАРІАНТИ ЗДІЙСНЕННЯ ПЕРЕКЛАДУ ВЛАСНИХ НАЗВ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ

Мирошниченко В.М., Отрохова Ю.С.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

У наш час, час широких міжнародних зв'язків, іноземні імена й назви утворюють значну частину словникового складу української мови. Важко уявити собі працівника науки і культури, фахівця з будь-якої галузі людської діяльності, який не вживав би назв, запозичених з іноземних мов. Власні назви допомагають подолати мовні бар'єри, але у своєму початковому мовному середовищі вони мають складну смислову структуру, унікальні особливості форми та етимології, численні зв'язки з іншими одиницями і категоріями мови. При передачі назви на іншу мову велика частина цих властивостей втрачається. Якщо не знати або ігнорувати ці особливості, то передача назви на іншу лінгвістичну основу може не тільки полегшити, але й ускладнити ідентифікацію назви.

Вважається, що власні назви «перекладаються» як би самі собою, автоматично, суто формально. Але досить часто виникають численні помилки, різне читання, неточності в перекладі текстів та використання іншомовних імен та назв. А інший раз навпаки, «точність» передачі призводить до виникнення немилозвучних або безглузвих імен та назв.

Для того щоб грамотно писати іноземні власні назви українською мовою, необхідне знання відповідних правил та принципів. Існує чотири способи передачі власних назв у перекладі: транслітерація, транскрипція або транскрибування, транспозиція та калькування. Як засіб внесення іноземного слова в український текст транслітерація застосовується менше, так як при транслітерації сильно спотворюється звуковий образ іншомовної назви. В той же час велика кількість власних назв перекладається за допомогою транскрипції, тобто власна назва фонетично передається на українську мову так, як вона звучить на англійській мові. Як правило це традиційно встановлена форма слова. А також калькування зараз є дуже поширеним, тобто відтворення не звукового, а комбінаторного складу слова або словосполучення.

Отже, коли Україна здобула міжнародне визнання і налагоджує всебічні стосунки з багатьма країнами світу, потреба в неспотвореній передачі іноземних власних назв, а також і українських власних назв стає дуже важливою проблемою серед перекладачів.